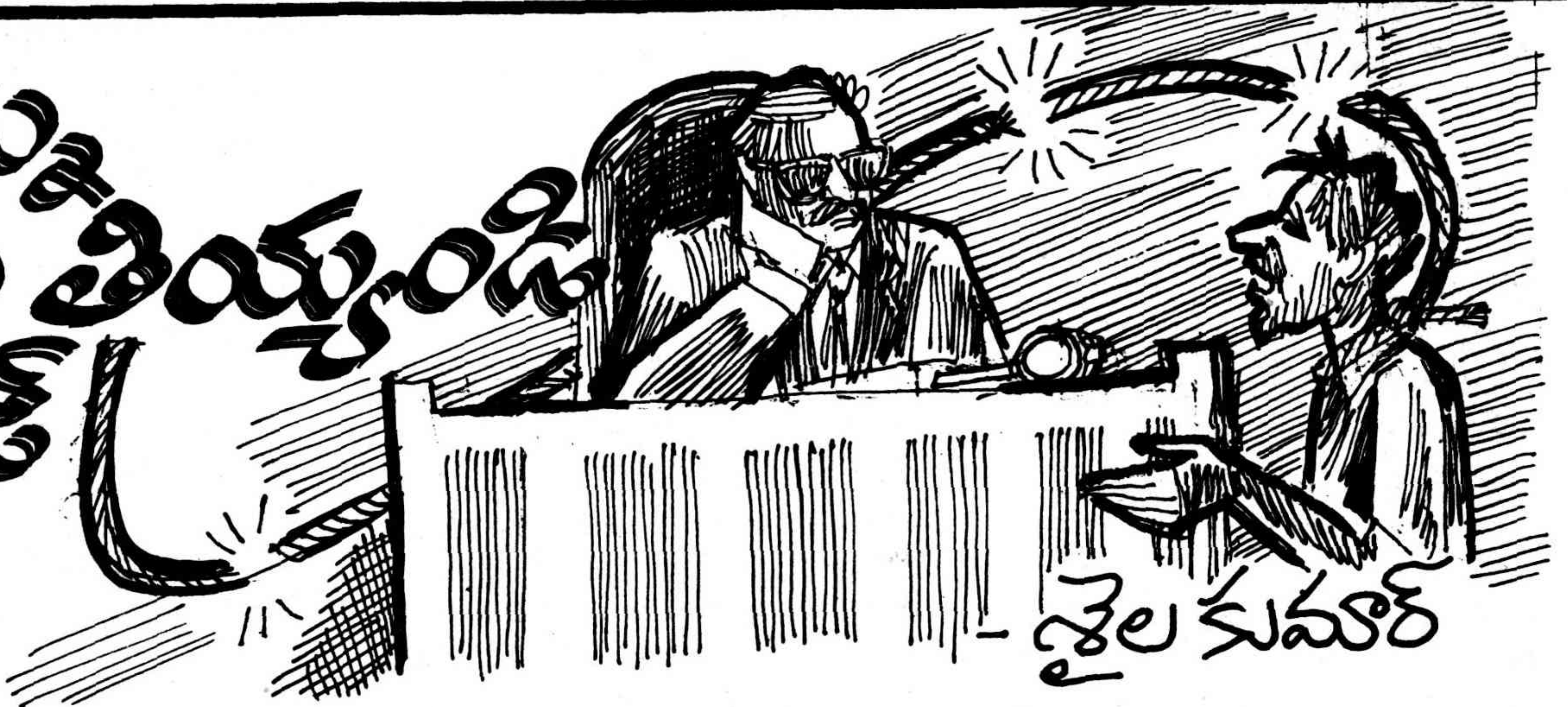

నన్ను తెలియకండి

శైల కుమార్

బోనులో నిలబడ్డవ్వకికేసి దుష్టి సారించాడు న్యాయాధిపతి. అతని కోరిక విచిత్రంగా వుంది. అతను పెట్టుకున్న ఆర్టీ మరీ ఇబ్బంది కలిగించేలా వుంది.

ఎముకలు పడిపోకుండా నరాలతో ముడేస్తే తయారైనట్లుంది అతని ఆకారం. అతని ముఖంలో కన్నా మెడికల్ కాల్జే బీరువాలో వేలాడదీసిన అస్థి పంజరానికే ఎక్కువ జీవకళ వుంటుంది. ఏనుగు కోసం తీసిన గోతిలో ఎలుక పడినట్లు అతని కళ్ళు.

"నన్ను త్వరగా ఉరి తీసేయమని వీళ్ళను ఆదేశించండి మహాప్రభో" దీనంగా అన్నాడతను నూతిలోంచి మాట్లాడుతున్నట్లు.

"నీ పేరు" అడిగాడు జడ్జి తెలిసినా.

"సామాన్యుడు."

నిట్టూర్చి అతని కేసు ఫైలును, అతని ఆర్టీని అందుకున్నాడు జడ్జి.

అతను చేసిన నేరం బ్రతకలేక పోవడం. అందుకు ఏ కోర్టు ఉరిశిక్ష వెయ్యదు. కాని అతడు బ్రతి మాలి, అర్ధించి మరీ ఉరిశిక్ష వేయించుకున్నాడు. సంవత్సరం క్రితమే అమలు చేయాలి వుంది ఆ శిక్ష. కాని అనుకోకుండా అప్పటికే అరుసార్లు వాయిదా పడింది. దీనితో తనను త్వరగా ఉరి తీయమంటూ ఆర్టీ పెట్టుకున్నాడు ఆ సామాన్యుడు.

జైలర్ను, ఆ జిల్లా ఎస్.పి.ని బోనులోకి పిలిచాడు జడ్జి.

"న్యాయస్థానం విధించిన శిక్షను మీరెందుకు అమలు చేయలేదు. ఎందుకు మాటిమాటికి వాయిదా వేస్తున్నారు" నిలదీస్తున్నట్లు అడిగాడు జడ్జి జైలరును.

"అమలు జరపటానికి మేము అన్ని విధాలా ప్రయత్నిస్తున్నాము మిలార్డ్. కాని అనుకోని కారణాల వల్ల వాయిదా పడుతోంది" అతి వినయంగా

సమాధానం ఇచ్చాడు జైలరు.

"ఏమిటా కారణాలు" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు జడ్జి.

"మొదటిసారి ఉరి తీయటానికి అన్నీ సిద్ధం చేశామంది. ఆ రాత్రి ఆఖరి కోరిక ఏమిటి అని అతన్ని అడిగినప్పుడు రెండు కూరల్లో కడుపునిండా భోజనం చేయటం అని అతను చెప్పాడంది. అతని కోరిక తీర్చామంది. దానితో ఉరి అగిపోయింది" నెమ్మదిగా వివరిస్తున్నట్లు చెప్పాడు జైలరు.

"అదేలా" అర్థం కాక అడిగాడు జడ్జి.

"అన్నంలో వున్న రాళ్ళు అతని కడుపులోకి చేరి ఆ రాత్రి అతనికి అపెండిసైటిస్ ఆపరేషన్ చేయవలసి వచ్చిందంది. ఆపరేషన్ చేసిన వ్యక్తిని ఉరి తీయలేం కదా"

"మరి రెండవసారి"

"దేశ వ్యాప్తంగా జరిగిన లారీల బండ్ నమ్మే వల్ల అగిందంది."

"దానికి దీనికి ఏమిటయ్యా సంబంధం" కోపంగా అడిగాడు జడ్జి.

"ఉరి తీయటానికి కావలసిన తాడును నల్లయి చెయ్యమని ఓ వ్యాపారిని అడిగామంది. అతను మరో ఊరి నుండి ఆ తాడు తెప్పించవలసి వచ్చిందంది. ఆ తాడువున్న లారీ మార్గమధ్యంలో నమ్మే వల్ల అగిపోయిందంది. దానితో ఉరికూడా అగిందంది."

కోర్టులో వున్న అందరికీ నవ్వు వచ్చింది. కాని బలవంతంగా ఆపుకున్నారు. కొందరు తలలు వంచి ముసి ముసిగా నవ్వుకున్నారు.

"తర్వాత" తలపట్టుకోబోయి అగి అడిగాడు జడ్జి.

"ఆ తర్వాత అన్ని ఏర్పాట్లు చేసి అతన్ని ఉరి తీశామంది"

ఆశ్చర్యం, బాధ, కోపం నిడిపోయాయి జడ్జి ముఖంలో. ఉరితీసిన వ్యక్తి ఎలా బ్రతికి తన

ఎదురుగా వున్నాడో ఆయనకు అర్థం కాలేదు.

ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడాయన జైలరువైపు.

"ఉరి తీశామంది. కాని బరువుకు తాడు తెగిపోవడం వల్ల అతను బ్రతికాడంది. ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నించినా తాడు తెగిందే తప్ప అతను చావలేదంది" వినయంగా చెప్పాడు.

"ఎలాంటి తాడుతో ఉరి తీశారు."

"ప్రభుత్వం వారి నియమ నిబంధనలకు లోబడి వారి కొటేషన్ ప్రకారం కొన్న తాడుతోనంది"

అది అంత నాసిరకంగా వుందా అన్నట్లు ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టాడు జడ్జి.

"ఆ తరువాత మరోసారి" చెప్పబోయాడు జైలరు.

ఇక చెప్పనవసరం లేదు. అంతా అర్థమైంది అన్నట్లు చేయి వూపాడు జడ్జి. లోలోపల నవ్వు కుంటూ వినయంగా అవతలికి వెళ్ళిపోయాడు జైలు.

సామాన్యుడి కేసి ముఖం తిప్పాడు జడ్జి. ఆతడు తగా చూస్తున్నాడు అతను జడ్జి కేసి.

"అందరూ బ్రతకాలని కోరుకుంటారు. ఉరిశిక్ష వద్దు బాబూ అని మొత్తుకుంటారు. నువ్వేమి టయ్యా ఇలా" అడిగాడు జడ్జి.

"ఏ చెయ్యామంటారంది. ప్రపంచంలో ఎవరైనా ఒక్కసారే చస్తారు. కాని ఈ దేశంలో పౌరుడై పుట్టి నందుకు నేను ఇదివరకే చాలాసార్లు చచ్చాను" దీనంగా చెప్పాడు సామాన్యుడు.

"అంటే"

"ఏముందండీ ఏలినవారి దయవల్ల మందుల కోసం ఓసారి చచ్చాను. కరెంటు కోత వల్ల మరో సారి చచ్చాను. గుంతలు నిండిన రోడ్ల వల్ల ఓసారి చచ్చాను. ఇలా ఇలా చాలాసార్లు చచ్చాను."

ఎన్నో కేసులు చూసి, వాదనలు విన్న జడ్జికి కూడా ఏమీ అర్థం కాలేదు. సుత్తితో విరామం లేకుండా బల్లమీద కొట్టాలని, మిగిలివున్న కాస్త జాట్లు పీక్కోవాలని అనిపించింది ఆయనకు.

అయిన పీఠి కొద్దిగా అర్థమైంది సామాన్యడికి. "అయ్యా! మన దేశంలో విషం తింటే చావరు, అన్నం తింటే చస్తారు. ఎందుకంటే రెండూ కల్తీయే కాబట్టి అన్నాడు ఓ మహాకవి. అలాగే సామాన్యడు బ్రతకడం అంటే నిత్యం చావడం అయిపోతోంది" అగి అందరినైపు చూశాడు.

మళ్ళీ చెప్పడం ప్రారంభించాడు. "నా భార్య అనారోగ్యానికి ఏదో పెద్ద పేరు చెప్పాడు డాక్టరు. అలాగే మందుల లిస్టు కూడా పెద్దదే ఇచ్చాడు. తనీ తనక డబ్బు కూడబెట్టి మందులపావుకు వెళ్ళిన ప్రతీపారి వాటి ధరలు పెరిగిపోయి వుండేవి. ఓ రాత్రి నా భార్య చచ్చిపోయింది. పున్న డబ్బు దాని అంతిమ సంస్కారాలు అయిపోయింది. అప్పుడు అర్థాంగితో పాటు నేనూ మొదటిసారి చచ్చాను" అతని గొంతు గాఢద్యమైంది.

"వయస్సులో పున్న నా కూతురు పెళ్ళి కాకుండానే గర్భవతి అయింది. ఏమిటమ్మా ఇది అని నిలదీస్తే కరెంటు కోత వల్ల అని వ్యంగ్యంగా చెప్పింది. తనూ, తనని ప్రేమించానని చెప్పినవాడు ఓ పార్కులో కబుర్లు చెప్పకుంటూ వుండగా కరెంటు పోయిందట, ఈడు వేడెక్కి అది నెల తప్పిందట. నిలదీస్తే ప్రేమించానని చెప్పినవాడు కడుపు తీయించేసుకోమని దాని ముఖాన ఓ వెయ్యి రూపాయలు వదేశాడట. ఎందులో నన్నా దూకే చావనే అన్నాను నేను. అందుకు నా కూతురు ఏమందో తెలుసా" అగి కోర్టులో పున్న అందరి వంక చూశాడు సామాన్యడు. అతని కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

"ఎందుకు చావాలి నాన్నా ఓ రాత్రికి నా శరీరం నెల వెయ్యి రూపాయలన్న నిజం చెప్పాడు వాడు. రాత్రికి వెయ్యి అయితే నెలకు ఎంతో ఆలోచించు. ఆ డబ్బుతో ముఖంగా బ్రతకలేమా అంది. అప్పుడు మళ్ళీ నేను చచ్చాను.

మూడి పదిలే వినిపించేంత నిశబ్దం. మధ్యగా పున్న పాతకాలం స్వామి ఆ బాధ విని భరించలే నట్లు కీర్లు కీర్లు మంటోంది.

"నా కొడుకును పోలీసులు అరెస్టు చేయడంతో మరోసారి చచ్చిపోయాను బాబూ" ఏదేస్తూ చెప్పాడు సామాన్యడు.

"నీ కొడుకు ఉగ్రవాదా" వెంటనే అడిగాడు జడ్జి.

"వాడికి అసలు వాదించటమే రాదు బాబూ. ఇంటర్మీడియట్ ప్రశ్నాపత్రాల లీకేజీకి వాడు కారణం అని నేరం మోపారు."

"మరి అది నేరం కాదా"

"అధికారం గాని డబ్బుగాని లేకుండా వుట్టడమే నేరమయ్యా. పదహారు లక్షలకు పరీక్ష పేపర్లు అమ్ముకున్న అధికారిని వదిలేసి పదహారేళ్ళ పని

వాడిపై నేరం మోపారు."

"ఎలాగయ్యా"

"ఇచ్చిన నిధులు ఖర్చు పెట్టడం లేదని ముఖ్య మంత్రి మా పూరు వచ్చినప్పుడు మునిసిపల్ ఆఫీసర్ని తిట్టారయ్యా. దాంతో ఆ ఆఫీసర్ బాపున్న రోడ్లన్నీ తవ్వించేసి తిరిగి కొత్త రోడ్లు వేయస్తే నిధులు ఖర్చయిపోతాయని ఆ పథకం చేపట్టారండి."

"దానికి నీ కొడుకు అరెస్టుకు ఏమిటి సంబంధం" విసుగ్గా అడిగాడు జడ్జి ఆఫీసరు తెలివితెటలు అర్థమై.

"అదే చెబుతున్నానండి. ఓ రోజు మా అబ్బాయి బజార్లో వెళ్తుంటే, ముందు వెళ్ళే ఓ వ్యానులోంచి ఓ కాగితం ఎగిరిపడిందంట. దాన్ని అందుకుని చూశాక మావాడికి అర్థమైందట అది ఇంటర్మీడియట్ ప్రశ్నాపత్రం అని. ఆ లీకేజీ ఎంక్వయిరీ చేసిన పోలీసువారి రక్షక భటులు అన్నిటికీ కారణం మావాడేనంటూ నేను పెట్టేశారయ్యా, అప్పుడు చచ్చిపోయానండి. ఆ తర్వాత"

"సదే... సదే... ఇంతకూ ఇప్పుడు నీకేం కావాలంటావు" అడిగాడు జడ్జి వరుసగా అతను చెప్పబోయే విషయాలన్నీ వినే ఓపిక లేక.

"నన్ను వెంటనే ఉరి తీసేయ్యమని ఆదేశించడయ్యా" మరో మాట లేనట్టు చెప్పాడు సామాన్యడు.

కొన్ని నిమిషాలు మానంగా వుండిపోయాడు జడ్జి ఆలోచిస్తూ. ఆ తరువాత నాలుగో రోజు ఉదయం అంటే మే నెల రెండవ తారీకు ఉదయం అతన్ని ఖచ్చితంగా ఉరి తీసేయ్యమని ఆజ్ఞాపించాడు.

మే 1

సాయంత్రం అవుతూ వుంది. జైలులోని చ్యరెక్స్ మూసేసే వేళ పోలీసులు ద్యూటీలు మారే వేళ. అనందంగా తన సెల్లో అటూ ఇటూ తిరుగు తున్నాడు సామాన్యడు. తెల్లవారితే తనను ఉరి తీసేస్తారు. అదీ అతని అనందానికి కారణం.

అంతలో జైలురు అతని సెల్ దగ్గరకు వచ్చాడు. "నీకో చెడ్డ వార్తయ్యా" చెప్పాడు జైలురు.

"ఏమిటి సార్"

"రేపు నిన్ను ఉరి... తీయడం లేదు"

"ఎందుకు" గాభరాగా అడిగాడు.

"ఉరి తీయడం అమానుషం అంటూ జీవకా రుణ్య సంఘం నాళ్ళ సుప్రీంకోర్టులో రిట్ వేశారు. కోర్టు స్టే ఆర్డర్ ఇచ్చింది."

ఇక తనను ఉరి తీయ్యరేమో అన్నబాధతో గుండా గిపోయి నిజంగా చచ్చిపోయాడు సామాన్యడు.

(చావటానికి స్వాతంత్ర్యంలేని సామాన్యడికి)

1917 నాటి రష్యన్ విప్లవం నాటికి వారు పర్యవేక్షించిన వయస్కులు, వారి పిల్లలు, మమమములు, ముని ఉన్నారు. మొత్తం కలిపి 150 మందిదాకా ఉన్నారు.

శివరత్నం పొందిన మౌనజ్ఞానములు

90వ పుట్టిదినం

అజిత్ బెనార్జీగారిని ఒక దంపతుల జంట 'నదా' 'గులామ్ అజయేమ్' అతని భార్య 'నదా' తమ 90వ పుట్టిదినం పంజాగి చేసుకున్నారు.

అద్భుత సిద్ధ ఉంగరం ఉచితం

మా ఈమహిమా స్విత ఉంగరాన్ని ధరించుటవల్ల లేదా దగ్గర ఉంచుకున్నా కూడా మీ సమస్త కోర్కెలు తీరగలవు. మీరు కోరు

కున్న శ్రీ లేదా పురుషులు మీ వశమవగలరు, పరీక్షలయందు ఉత్తీర్ణత, కోర్టు వ్యవహారము లందు జయము, వ్యాపారము నందు అధిక లాభములు, కోరుకున్న వివాహము, ఋణ విముక్తి, ఉద్యోగ ప్రాప్తి, అన్ని వ్యవహారము లందు జయము, శత్రువుల నాశనము మొదలగు నవేకాక అన్ని సమస్యలూ తీరిపోగలవు. మీ పేరు, రాశి, జన్మనక్షత్రము వ్రాస్తూ, మీకోరిక ఏమిటో తెలియజేస్తూ ఉచిత ఉంగరమున కొరకై మా ఆశ్రమమును సంప్రదించగలరు.

KAMRUP ASHRAM (I.A.)
LAL BIGHA (GAYA)